காலத்தால் முந்திய நல்லூர்ச் சிலைகள்

வி. சிவசாமி, B. A (Cey.),
B. A. Hons. (Lond.), M. A. (Cey.)
வரலாற்று விரிவுரையாளர்
பட்டதாரித் திணைக்களம்
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி

'கலைக்கண்'
மறுபிரசுரம்
1973-11-23
வட்டுக்கோட்டை

காலத்தால் முந்திய
நல்லூர்ச் சிலைகள்

வி. சிவசாமி

காலத்தால் முந்திய நல்லூர்ச் சிலைகள்

இந்திய இலங்கைக் கலைஞர்கள் கலைகளை முருகியல் அல்லது அழகியல் நோக்குடன் மட்டுமன்றி ஆத்மிக நோக்குடனும் நோக்கினர்; செயலாற்றினர். எனவே, கலைகள் இரு நோக்குப் பெற்றன. கலைஞர் தத்தம் சமயங்கள் அல்லது ஆதரவாளரின் சமயங்களுக்கேற்ப சைவ, வைஷ்ணவ, சமண, பௌத்தக் கலைகளை வளர்த்தனர். முருகியல் இன்பத்தையும், ஆத்மிக ஞானத்தையும் ஒருங்கே காட்டிக் காண்போரை மகிழ்வித்தனர்; கலைகளிலீடுபடச் செய்தனர்; சமயப்பற்றுடையராக்கினர்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே விளங்கிய பழைய சைவ, வைஷ்ணவக் கோவில்கள், அவைகளிலே வணங்கப்பட்ட தெய்வச் சிலைகள் அந்நியராதிக்கத்திலுலே பெருமளவு அழிந்துபோய் விட்டன. யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகரான நல்லூரிலே திகழ்ந்த புகழ்மிக்க பழைய கந்தசுவாமி கோவிலைச் சேர்ந்தவை எனக் கருதப்படும் வள்ளியம்மன், தெய்வயானையம்மன் விக்கிரகங்கள் சில காலத்திற்கு முன் நல்லூரிலுள்ள பூதராயர் வளவிலே மண் வெட்டியபோது வந்தனவாகவும், அவை இப்போதைய கந்தன் ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்திலேயுள்ள வேலின் இரு மருங்கும் இருக்கின்றன எனவும் கூறப்படுகிறது.[1] அவை வெளியே கொண்டுவரப்படாத படியால் அவற்றின் கலை நுணுக்கங்களைப் பலர் அறிய முடியாதுள்ளது. மேலும் நல்லூரின் வடபாலுள்ள பூதராயர் கோவிலர்ச்சகர் திரு. இராமலிங்க தேசிகரின் தாயார் திருமதி பசுபதிக் குருக்கள் சின்னம்மா என்ற அம்மையாரின் கூற்றுப்படி அக்கோவிலுக்குப் பக்கத்திலுள்ள பூதராயர் குளத்தில் இற்றைக்குச் சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் மண் வெட்டியபோது சிலை(கள்) வந்ததாகவும் அவற்றைத் திரு. இராமலிங்க உபாத்தியாயர் எடுத்துப் பிரமஸ்ரீ குமாரசுவாமிக் குருக்களிடம் கொடுத்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது[2]. ஒருவேளை மேற்

குறிப்பிட்ட சிலைகளைப் பற்றிய செய்தியாகவுமிஃது இருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தினைப் போர்த்துக்கேயர் வென்று நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயத்தினை அழிக்கச் சென்றபோது அங்கிருந்த விக்கிரகங்களை அர்ச்சகர் குளங்களிலும், கிணறுகளிலும் எறிந்துவிட்டுச் சென்றதாக யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறும்.[3] இக்கூற்றினை மேற்குறிப்பிட்ட சிலைகளின் மீட்புப்பற்றிய செய்திகளும், திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணமலை முதலிய இடங்களிலே கிடைத்துள்ள சிலைகளும் பிறவும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஆபத்துக் காலங்களிலே மக்கள் தமது உடமைகளையும், பிற பொருட்களையும் நிலத்திலோ, நீரிலோ மறைத்துவிட்டுச் சென்றமையினைப் பல நாட்டு வரலாற்றிலே காணுகிறோம்.

மேலும், நல்லூரிலுள்ள பழைய சட்டநாதர் கோவிலைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் எட்டுச் சிலைகள் தற்போதைய சட்டநாதர் கோவிலின் திருக்குளத்தினை வெட்டியபோது வெளிவந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.[4] அவற்றுள் உமாதேவியின் வடிவம் இன்றும் இக்கோவிலில் உள்ளதாம்.[5] ஏனையவை யாழ்ப்பாணம் பழம்பொருட் காட்சிச் சாலையிலே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் அமைப்புகள், சமய, தத்துவ, கலை நுணுக்கங்கள் சிலவற்றைப் பொதுவாகக் குறிப்பிடலாம்.

பிள்ளையார் சிலை

இது 18 அங்குல உயரம் கொண்டது. விநாயகப் பெருமான் பெருச்சாளி வாகனத்திலே வீற்றிருக்கிறார். அவர் வீற்றிருக்கும் ஊர்தியோடு சேர்ந்த பீடம் 3 அங்குல உயரமுடையது. அவரின் முகபாவம் நன்கு அமைந்துள்ளது. திருமுடி கரண்ட மகுடமாக[6]ச் சற்றுப் பின்நோக்கியுள்ளது. இதிலே 6 புரிகள் உள்ளன. அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கையிலே ஒடித்த மருப்பும், இடக்கையிலே மோதகமும், பின் வலக்கையில் அங்குசமும், இடக்கையிலே பாசமும் காணப்படுகின்றன. துதிக்கை இடம்புரியாக இடக்கையிலுள்ள மோதகத்தினைத் திருவமுது செய்கின்றது. ஊர்தியான பெருச்சாளி வலப்புறமாகத் திரும்பியுள்ளது. பக்தர்களுக்காக அவர் என்றும் ஆயத்தமாக இருப்பதைக் காட்டுகின்றது போலும். வலதுகாலை ஊன்றிக்கொண்டும், இடதுகாலை மடித்துக்கொண்டும் அவர் வீற்றிருக்கும் நிலை கம்பீரமாக விளங்குகின்றது. விநாயகரின் ஷோடஷ (16) மூர்த்தங்களிலே இந்நிலையினைப் பக்தவிநாயகமூர்த்தம் எனலாம். பொதுவாகப் பல ஆலயங்களிலே காணப்படுவது இம்மூர்த்தமேயாம்.

முருகக்கடவுள், வள்ளியம்மன், தெய்வயானையம்மன் சிலைகள்

முருகப்பிரானதும் அவரின் இரு சக்திகளினதும் சிலைகள் நிற்கும் நிலையிலே மிளிர்கின்றன. முருகப்பிரானின் சிலை 27 அங்குல உயரமும் சக்திகளின் சிலை சுமார் 22 அங்குல உயரமும் கொண்டவை. இம்மூவரின் கரண்டமகுடங்கள் நேராக விளங்குவன. முருகனின் கரண்டமகுடம் 6 புரிகள் கொண்டன? அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன்வலக்கரம் அபயகரமாகவும், இடதுகரம் கத்யாவலம்பிதமாகவும் (தொங்கலாக) இடது அரைப்பாகத்தினைத் தொடுகின்றது. பின் வலக்கரத்திலே வச்சிரமும், இடக்கரத்திலே வேலும் காணப்படுகின்றன. அரையில் ஆடையும், கழுத்து, மார்பு, கை, கால் முதலியவற்றிலே ஆபரணங்களும் உள்ளன. பின்புறமாக உள்ள மயில் அழகு ஒளிர இடப்புறம் நோக்கிப் பாம்பினை வாயில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய நிலையிலிது காணப்படுவது அருமை.

இடதுபக்கமுள்ள தெய்வயானையம்மனின் வலது திருக்கரத்திலே நீலோற்பல மலர் உள்ளது; இடதுகரம் கத்யாவலம்பிதமாகக் காணப்படுகிறது. வலதுகாலை நன்கு ஊன்றியும் இடதுகாலைச் சற்றுச் சரித்தும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்: வலப்புறமுள்ள வள்ளிநாயகியின் இடது திருக்கரத்திலே தாமரைப்பூவுண்டு; இடது கரம் கத்யாவலம்பிதமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. இருவரும் மேலாடை, சேலை, ஆபரணங்கள், வளையல்களணிந்து விளங்குகின்றனர்.

கஜலக்ஷ்மி

தாமரை மலராசனத்திலே லக்ஷ்மிதேவி வீற்றிருக்கிறார். அவரின் சிலை 24 அங்குலமும், பீடம் 5 அங்குலமும் கொண்டவை. அவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கையான அபயகரம் ஒடிந்துவிட்டது. முன் இடக்கரம் வரதகரமாக நேர்த்தியாக உள்ளது; பின் இடக் கையிலும், வலக்கையிலும் தாமரைப் பூக்கள் எழிலுடன் இலங்குகின்றன. லக்ஷ்மி வலதுகாலைச் சற்று மடித்தும், இடதுகாலை மடித்தும் வீற்றிருக்கிறார். முகபாவம் அழகுடன் மிளிர்கின்றது. கிரீடம் கரண்டமகுடமாக நேர்த்தியாக உள்ளது. இதில் 8 புரிகள் உள்ளன. மேலாடை, சேலை, ஆபரணங்கள், வளையல்கள் அணிந்து லக்ஷ்மி திகழுகிறார். இருமருங்கிலும் தத்தம் முன்கால்களிரண்டினையும் தூக்கி லக்ஷ்மியின் திருப்பீடத்தின் விளிம்பிலே வைத்துக்கொண்டு, கம்பீரமான தோற்றத்துடன் விளங்கும் யானைகள் தத்தம் துதிக்கையி

ஞலே நீரினைத் தேவியின் பின் கரங்களிலுள்ள பூக்களின் மீது சொரிகின்றன. யானைகளுக்கு மேல் இருமருங்கும் வளைவுகள் திருவாசிபோல அமைந்துள்ளன. இவையாவும் ஒரே கல்லிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அபயகரமில்லாவிடினும், முழுமையான கலையழகும், நேர்த்தியும் கொண்டவை. சில வகைகளில் இவ் வடிவம் முற்பட்ட கால யாழ்ப்பாணத்திலும் நிலவிய லக்ஷ்மி நாணயங்களிலே காணப்படும் கஜலக்ஷ்மி வடிவத்தை நினைவூட்டுகின்றது.[7]

தக்ஷிணாமூர்த்தி

இச்சிலை 15 அங்குல உயரமும் இதன் பீடமான மலை (கைலாயமலை) 12 அங்குலமும் கொண்டவை. சிவபெருமான் தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவிலே, ஒரு திருக்காலினை மற்றைய தொடையின்மீது வைத்துக்கொண்டு, தொங்கும் திருக்காலினால் அபஷ்மார புருஷனை மிதித்தவாறு வீற்றிருக்கிறார்; தலையிலே ஜடாபாரம் உள்ளது.

இவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன்வலக்கை அபயஹஸ்தமாக உண்மையான ஞானத்தினை அறிவுறுத்தும் சின்முத்திரை (சம்தர்சன அல்லது ஞானமுத்திரை)யினை உருத்திராக்ஷமாலையுடன் மிக நேர்த்தியாகத் தெளிவுறுத்துகிறது; முன்இடக்கை மடித்த இடதுகாலிலேதொங்குகிறது பின் வலக் கையிலே நெருப்புண்டு; இடக்கையிலே சர்ப்பமோ வேறு சின்னமோ உண்டு. கண்கள் மூக்கின் நுனியினை நோக்குகின்றன. உடல் நேராக ஞானாசிரியனின் திருவுள்ளத்தின் உறுதியினைக் காட்டுதற்குப் போலும் நிமிர்ந்து மிளிர்கின்றது.

கைலாய மலையிலே கல்லால விருக்ஷத்தின் கீழிருந்து ஜனகர் முதலிய முனிவர்களுக்குச் சிவபிரான் தக்ஷிணாமூர்த்தியாக ஞானோபதேசம் செய்தார் எனச் சைவ நூல்கள் கூறும். தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவங்கள் நான்கிலை[8] பொதுவாகப் பலவிடங்களிலே காணப்படும் வியாக்கியான தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவத்தினையே இங்கு கலைபொலியக் காணலாம். அஞ்ஞான இருளைச் சுட்டும் அபஸ்மார புருஷனை மிதித்துக் கொண்டு மெஞ்ஞான ஒளியினைக் காட்டும் இறைவனின் நிலை குறிப்பிடற்பாலது. இறைவனே ஞானாசிரியனாக எழுந்தருளி இறவா நெறிகாட்டும் நிலை சமய தத்துவ ரீதியிலே மட்டுமன்றிக் கலை ரீதியிலும் சிறப்பாகவே இலங்குகிறது.

சனீஸ்வரன்

சனிபகவான் காகத்தின் மீது தன் வலக்காலை வைத்துக் கொண்டு, இடக்காலைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு வீற்

றிருக்கிருர். வலப்புறம் திரும்பியுள்ள தம் ஊர்தியின் மீது ஏறிபபுறப்படுபவர் போலக் காணப்படுகிருர். இவருக்கும் கரண்டமகுடமேயுள்ளது. இவரின் நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கை அபய கரமாகவும், முன் இடக்கை வரதகரமாகவும் சௌந்தரியமாகத் திகழ்கின்றன. பின் வலக்கை ஒடிந்துவிட்டது. சனீஸ்வரன் என்று கூறும்போது பலருக்குப் பயமும், வெறுப்பும் ஏற்படுவதுண்டு. ஆனல் இங்கு அவர் அடியவருக்கு இன்னருள் புரிதற்கு என்று ஆயத்தமாக அழகாக விளங்குகிருர்.

காவல்தெய்வம் (?)

வலது காலினை யூன்றிக் கொண்டும், இடது காலை மடித்துக் கொண்டும் இத்தெய்வம் வீற்றிருக்கிறது. கரண்டமகுடமுண்டு. ஒரளவு தியான நிலையும் காணப்படுகிறது. இரு திருக்கரங்களில் இடதுகை முழந்தாளினைத் தொடுகிறது. வலதுகையில் ஓர் ஆயுதமுண்டு. அது கதா அல்லது பரசு ஆக இருக்கலாம். இத்தெய்வம் ஐயனர் அல்லது குபேரன் அல்லது ஒரு காவல் தெய்வமாயிருக்கலாம்.

இச்சிலைகள் யாவற்றினையும் தொகுத்து நோக்கும்போது இவை சுமார் கி. பி: 14—16 நூற்ருண்டு காலப் பகுதியினைச் சேர்ந்தன எனலாம். யாழ்ப்பாண அரசினை ஆண்ட சிங்கையாரியராசன் தலைநகரின் வடபால் சட்டநாதேஸ்வரர் கோவிலைக் கட்டுவித்தான் என யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறும்[9]. எனவே, இவன் காலத்திலோ அல்லது இவனுக்குப்பின் (போத்துகேயர் கைப்பற்றுமுன்) அமைக்கப்பட்ட சிலைகளாயிருக்கலாம். இவற்றின் சிற்பப்பாணி சமகாலத் தென்இந்திய விஜய நகரச் சிற்பநடையினை நனகு நினைவூட்டுகின்றது. இத்தகைய சிலைகள் ஈழத்தின் பிற பகுதிகளில் இதுவரை கிடைத்தில. வெண்கலத்திலான நேர்த்தியான நடராஜர் சிலை போன்றவை இலங்கையின் பிற இடங்களிற் கிடைத்துள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலே இன்றுவரை கிடைத்துள்ள காலத்தால் முந்திய சைவசமயச் சிலைகள் இவையேயாம். இவ்வகையிலு மிவை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. சமகாலத் தென்னிந்தியச் சிலைகளிலும் பார்க்கத் தரம் குறைந்தவையல்ல. குறிப்பாக விநாயகர், தக்ஷிணமூர்த்தி, கஜலக்ஷ்மி சிலைகள் கவனித்தற்பாலன.

மரத்தால் செய்த அம்மன் சிலை

நல்லூரிலுள்ள யமுனரியிலிருந்து மீட்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் இச்சிலை முற்குறிப்பிட்டனவற்றைப்போன்று பழமையற்றதாயினும் கலை

யழகு கொண்டது. அம்மனுக்குக் கரண்டமகுடமுண்டு. நான்கு திருக்கரங்களிலே முன் வலக்கை அபயகரமாகவும், இடக்கை வரதகரமாகவும் காட்சியளிக்கின்றன. இச்சிலை உயரம் 21 அங்குலமாகும். அம்மனின் முகபாவம் நன்கு அமைந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. முத்துக்குமாரசுவாமி வை. "நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவில்" – ஸ்ரீலங்கா II. ஆகஸ்டு 1950. ப. 12-14, 41.
2. கட்டுரையாசிரியரும் நண்பர் திரு. அ. செல்வரத்தினம் (கலை ஞானி) அவர்களும் சென்ற ஆண்டு பூநகரி ராயர் கோவிலுக்குச் சென்றபோது இத்தகவலைப் பெற முடிந்தது.
3. மயில்வாகனப் புலவர்– யாழ்ப்பாணவைபவமாலை. குல. சபாநாதன் பதிப்பு சுன்னாகம் 1949-ப. 80-81
4. கலைப்புலவர் நவரத்தினம்– இலங்கையிற் கலைவளர்ச்சி. குரும்பசிட்டி 1954–ப. 48

   இங்கு கூறப்பட்டுள்ள செய்தி மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் பற்றியது எனக் கருதப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் மேற்குறிப்பிட்ட கருத்திற்கு இதுவும் ஆதாரமாகும்.
5. மேற்படி.
6. Gopinatha Rao T. Elements of Hindu Iconography Vol. I. Part I. Madras 1914 – P. 29.
7. Codrington H. W. Ceylon Coins and Currency Colombo 1924– P. 26-31 Plates 20–25.
8. ஞான தக்ஷிணாமூர்த்தி, யோக தக்ஷிணாமூர்த்தி, வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி எனபன பிற மூன்றுமாம்.
9. மயில்வாகனப்புலவர்–மேற்குறிப்பிட்ட நூல் ப. 26-27

பிற உசாத்துணை நூல்கள்

1. Gopinatha Rao-Elements of Hindu Iconography

   Vol. I. Part I. Madras 1914

,,	I.	,,	II. ,,	1914
,,	II.	,,	I. ,,	1916
,,	II.	,,	II. ,,	1916

2. Coomaraswamy Ananda K. Bronzes from Ceylon chiefly in the Colombo museum. Ceylon 1914

திருமகள் அழுத்தகம், சுன்னுகம்